

Arrest

nr. van 159 245 van 22 december 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 21 december 2015 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 10 december 2015 tot afgifte van een inreisverbod en van de beslissing van 10 december 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, beide aan verzoekster ter kennis gebracht op dezelfde datum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2015 om 11uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. SCHOOLMEESTERS die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1 De verwerende partij betoogt dat de verzoekende partij de wettelijke termijn om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen deed verlopen. Zij verwijst naar artikel 39/57, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet en stelt dat, gelet op het feit dat het thans bestreden bevel niet een eerste verwijderingsmaatregel betreft, zij een beroepstermijn van vijf dagen in acht diende te nemen. De vordering is bijgevolg laattijdig ingesteld, aldus de verwerende partij.

2.2. Artikel 39/82, §4, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt wat volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Artikel 39/57, § 1, derde lid van dezelfde wet stelt :

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij reeds het voorwerp uitmaakte van een bevel om het grondgebied te verlaten op 19 november 2012.

Ter terechtzitting stelt de raadsvrouw dat zij er geen kennis van had.

De bestreden beslissingen werd aan de verzoekende partij ter kennis gegeven op 10 december 2015, zodat krachtens artikel 39/57, §2, 3° van de vreemdelingenwet haar beroepstermijn van vijf dagen begon te lopen de eerste dag daarop volgend, zijnde 11 december 2015. De op 21 december 2015 ingediende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is derhalve laattijdig ingediend, zodat het beroep tegen het inreisverbod en het bevel om het grondgebied te verlaten als onontvankelijk moet worden verworpen.

2. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op (datum in letters) door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. CLAESEN,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

N. MOONEN